

ting, hvor jeg satte nogen Pris paa at faa det vedtaget i den Skikkelse, hvori det da forelaa, og jeg skal paa egne og paa den Gruppens Vegne, som jeg har den Ære at tilhøre, sige, at jeg heller ikke har noget imod, at det Lovforslag, som den højtærede Minister nu fremsatte, bliver ophøjet til Lov i indeværende Samling; men uden at komme ind paa Enkelthederne i de forskellige Paragraffer vil jeg dog gerne straks gøre opmærksom paa, at dette kun gælder, for saa vidt der kan opnaas Enighed om Lovforslaget væsentlig i den Skikkelse, hvori den højtærede Minister har fremsat det. Jeg havde ganske naturligt hellere set, at Lovforslaget ogsaa med Hensyn til Statstilskuddets Størrelse var blevet holdt i Overensstemmelse med den nugældende Lov, hvor man efter den gamle Præmieberegning betragtede det offentlige Tilskud, altsaa dels Statens og dels Kommunens, som Halvdelen af det samlede Beløb, der nødvendigvis skulde udredes, hvis Kasserne skulde balancere. I den Skikkelse, hvori Lovforslaget nu er fremsat, er der rykket ved Forholdet for Statstilskuddets Vedkommende, og et Statstilskud af lignende procentvis Størrelse som det, der nu udredes, kan, saa vidt jeg kan se af Lovforslaget, kun opnaas ved, at Arbejdsløshedskasserne paabyrder deres Medlemmer et ekstra Kontingent udover det, der nu betales, saaledes at de kan danne denne Krisefond. At dette vil lykkes for ret mange Kasser, tvivler jeg noget paa, idet det jo i Regelen former sig saaledes, dels for Sæsonarbejdernes Vedkommende og dels for de store Arbejdsmandsfags Vedkommende, at de er meget udsatte for Arbejdsløshed og ogsaa har daarligt Raad til disse Ydelser. Jeg havde derfor, som sagt, hellere set, at den nuværende Beregning og det nuværende Statstilskud opretholdtes, saa meget mere som det jo er under lidt andre finansielle Forudsætninger, tør jeg vel sige, at Lovforslaget i Fjor blev udarbejdet og forelagt til Revision. Nu hører jeg af ærede Talere, at selve denne Form for Opredelsen af det samlede Tilskud, som Regeringen har foreslaaet, vækker Betænkelighed, idet det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) mente, at man, for at opnaa et Resultat, burde blive staaende ved den Opfattelse, som havde gjort sig gældende i Fjor, og som havde samlet de 14 af Folketingsudvalgets 15 Medlemmer. Paa den anden Side hørte jeg, at det ærede Medlem for 5te Kreds (Sonne) var ligesom tilbøjelig til at ville slaa en Han-

del; han var i og for sig ikke saa bange, kunde jeg forstaa, for den økonomiske Ydelse fra Statskassens Side, hvis de Hensigter, som man fra visse Sider havde i det høje Ting i Fjor, men som Folketinget altsaa afværgede ved sin eneste Behandling af Lovforslaget, nu kunde blive listet ind i Lovforslaget. Man vilde gerne — undskyld, jeg bruger det Udtryk — betale lidt for at give Arbejdsanvisningskontorerne en Overhøjhed over Arbejdsløshedskasserne. Man vil ikke nøjes med det Samarbejde, som det er en Forudsætning baade i denne Lov og i Loven om Arbejdsanvisningskontorerne, at der skal være. Der skal skabes en Slags Overhøjhed for Arbejdsanvisningskontorerne. Man skal have Ret til at forbyde Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis ikke Folk, som er bosiddende i en By og maaske er gifte og har Børn i Skole, drager bort til en anden By for at søge Arbejde. Jeg tror at turde sige allerede nu, at den Handel gaar jeg for mit Vedkommende ikke med til. Den nuværende Tilstand med Hensyn til Arbejdsanvisning, hvor de bestaaende Arbejdsløshedskasser har gjort en hæderlig Gerning ved i saa høj Grad som muligt at anbringe arbejdsløse Mennesker ved den Gerning, som passede dem bedst, og de Specialiteter, de Erhverv, som de paagældende Arbejdsgivere skulde bruge dem til, den Tilstand tror jeg ikke, at vi gaar med til at forandre. Man vil neppe gaa bort fra den nuværende Ordning paa det Omraade, selv om det ikke skulde lykkes os at faa det ærede Medlem for 5te Kreds med til at tiltræde den foreslaaede højere Ydelse under Forudsætning af, at der skabes disse Krisefonds.

Som sagt, ingen af de ærede foregaaende Talere har jo i og for sig sagt ret meget. Man har henvist til den kommende Udvalgsbehandling. Men jeg skal ikke nægte, at jeg skønner af de Smaaudtryk, de smaa Bemærkninger, der er kommet frem, at der kan blive Stof til en ret fyldig Udvalgsbehandling, og at Situationen kan forme sig saaledes, at Lovforslaget maaske heller ikke bliver til Lov i Aar, hvilket jeg, som jeg har udtalt, skal tage med Sindsro. Vi har jo, som den højtærede Indenrigsminister sagde ved Forelæggelsen, en Lov; efter den kan vi arbejde, og Tiden er sandelig ikke inde til paa noget som helst Omraade at gaa til Forringelser af de bestaaende Vilkaar. Men i al Almindelighed, hvis ikke disse Synspunkter, disse Sammenkædninger bliver